

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af aftale mellem Danmarks regering og Sveriges regering om naturgassamarbejde.

(Beslutningsforslag nr. B 86. Fremsat 14/3 80).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Den aftale mellem den danske og den svenske regering om et naturgassamarbejde, som regeringen i dag beder om folketingets godkendelse af, består af to dele, dels en transportkontrakt, dels en leveringsaftale.

Transportkontrakten betyder, at Danskolie & Naturgas forpligter sig til årligt at transportere indtil 2 mia m³ naturgas, medens Swedegas til gengæld skal betale, hvad det koster at udvide kapaciteten af transmissionssystemet.

Leveringsaftalen indebærer, at Danskolie & Naturgas i perioden fra 1985 til 1987 skal levere i alt ca. 500 mill. m³ naturgas og fra 1990 og fremefter 200 mill. m³ om året – og eventuelt 240 m³ mere årligt – samt at Swedegas får første forhandlingsret til dansk produceret naturgas, som ikke er nødvendig til sikringen af naturgasbehovet i den danske energiforsyning.

Det skal i denne forbindelse understreges, at denne første forhandlingsret ikke afskærer D.O.N.G. fra som led i sikringen af den danske energiforsyning at indgå aftaler om levering af naturgas til anden side mod senere tilbagelevering af naturgas.

De begrænsede leverancer af naturgas til svenskerne skal ses i forhold til de ca. 2,5

m³ naturgas, som årligt skal bruges til den danske forsyning med naturgas ifølge aftalen mellem Dansk Undergrunds Consortium og D.O.N.G. Naturgassen skal sælges på kommercielle vilkår, og aftalen vil formodentlig betyde en mindre forbedring af rentabiliteten af hele naturgasprojektet.

Men det er ikke det, der har været det afgørende for indgåelse af aftalen: aftalen skal ses i et videre perspektiv, den er indledningen til et nordisk samarbejde på naturgasområdet. Det vil kunne få stor betydning for vores forsyningssikkerhed, hvis naturgassen fra de nye norske felter i Nordsøen føres i land i Danmark. Jeg tror, at opbygningen af et svensk marked for naturgas vil indgå i de norske overvejelser om, hvor den norske naturgas skal føres i land.

Jeg kan derfor på socialdemokratiets vegne give vores fulde tilslutning til dette første trin mod en virkeliggørelse af et nordisk energisamarbejde.

Arne Christiansen (V):

Under en forespørgselsdebat om energi, vi havde i februar, havde jeg lejlighed til at sige nogle venlige ord til energiministeren om den dansk-svenske aftale om naturgassamarbejdet. Jeg skal derfor i dag begrænse mig til en kort bemærkning og et par spørgsmål.

Selve substansen i aftalen kræver efter min opfattelse ikke yderligere kommentarer. Men når jeg læser ministerens afsluttende bemærkninger og nu også har lyttet til den socialdemokratiske ordfører, mener jeg nok, der er grund til at advare imod at drage for vidtrækkende konklusioner med henblik på nordisk samarbejde i lyset af denne aftale.

Derudover vil jeg bede ministeren oplyse for det første, hvorvidt indholdet i aftalen mellem Danskolie & Naturgas og Swedegas præjudicerer noget med hensyn til aftaler mellem D.O.N.G. og de danske regionalselskaber; i parentes sagt er Swedegas vel i denne forbindelse nærmest at betragte som en region. For det andet, om der eksisterer andre aftaler mellem D.O.N.G. og Swedegas, end hvad der kan læses i den aftale, som vi i dag debatterer. Jeg går ud fra, at dette ikke er tilfældet, men på den anden side er jeg også klar over, at D.O.N.G. vel inden for sit kommissorium har ret til sådanne aftaler. Jeg

[Arne Christiansen]

mener, det må være rimeligt også at få det klarlagt her i dag.

Annelise Gottfredsen (KF):

Ethvert projekt, der åbner mulighed for en økonomisk forbedring af det store gasprojekt, vil det konservative folkeparti naturligvis hilse velkommen, så vi kan principielt erklære os positive over for forslaget om ratifikation af aftalen mellem Danmark og Sverige.

Der er nok nogle tekniske detaljer, vi vil drøfte i udvalget, og jeg skal her blot stille et par enkelte spørgsmål. Man kunne måske nok undre sig lidt over, i hvilket omfang Sverige nu er så interesseret i at få naturgas fra Danmark efter at have sagt ja til kernekraften. Det skal jo efter oplægget her komme i en periode, hvor man kan forstå der netop vil være overskud af elektricitet i Sverige. Jeg vil spørge ministeren, om han tror, man har den samme interesse nu som før afstemningen.

Så vil jeg spørge ministeren, hvorledes man egentlig er stillet ifølge denne aftale, hvis man af en eller anden grund skulle beslutte sig til alligevel ikke at føre gasen over til Fyn eller Sjælland. Hvorledes vil det indvirke på denne aftale?

Endelig vil jeg spørge, hvorfor regeringen egentlig ønsker at sælge dansk gas. Dette her skal jo løbe i en periode, hvor det danske gasnet skulle være fuldt udbygget, og der skulle vel derfor egentlig ikke være nogen grund til at sælge gasen til udlandet. Jeg er glad for, at socialdemokratiets ordfører satte en meget stor bolle om »hvis'et« i udtalelsen: *hvis* der kommer et nordisk samarbejde i gang om norsk gastilførsel til Danmark. Som venstres ordfører, hr. Arne Christiansen, må jeg sige, at jeg er meget skeptisk over for, om dette vil komme i stand.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet har hele tiden være imod den planlagte anvendelse af den danske naturgas. Den har ligget derude i tusinder af år, og vi opfører os ligesom en familie, der pludselig vinder en million i præmieobligationer: nu skal der ske noget! – i stedet for at tænke os om, og vi har i udvalget prøvet at gøre en masse for at finde på andre og

bedre muligheder end det enorme projekt, man nu er gået i gang med.

Vi burde have reserveret gasen til f.eks. Vesttyskland og fået elektricitet i stedet for. Der har vi distributionsnettet allerede, og der skulle ikke så forfærdelig megen udbygning til, for at det kunne have fungeret godt. Emdenledningen ligger der jo også; den er ganske vist fyldt op – vi ville jo ikke med på den, dengang vi fik tilbuddet – men når det begynder at blive småt med gasen andre steder, kan vi nok få plads på Emdenledningen, og så er der ikke mere end 18 km fra Danfeltet ud til den.

Vi må nok i det hele taget indstille os på, at energi i fremtiden bliver leveret i form af el. Vi ser kul, olie, a-kraft, sol og vind og meget andet transformeres til el, og der er sat enorme ressourcer ind både i USA, inden for EF og i mange andre lande i forskning på akkumuleringsområdet: hvorledes man kan opbevare elektricitet. Den nuværende blyakkumulator er jo uanvendelig, om jeg så må sige, fordi den er for tung, og den dag man har den lille, fikse akkumulator, vil f.eks. mange af transportproblemerne være løst, idet elbilen da vil være en realitet.

Vi har hele tiden ment, at det naturgasprojekt, som man skal til at gå i gang med, vil blive alle tiders fejlinvestering, og så vil man altså til at levere gas til Sverige. I aftalen er der netop lagt vægt på, at man får en aftale om danske naturgasleverancer. Jeg stillede den 7. februar 1980 et spørgsmål til energiministeren, der lød (Folketingstidende 1979–80, 2. saml., sp. 5877):

»Ministeren bedes oplyse begrundelsen for, at der skal indledes forhandlinger med Sverige om levering til Sverige af naturgas fra de danske gasfelter, når dette vil forkorte den periode på 15–20 år, i hvilken der forventes at kunne leveres naturgas til danske forbrugere.«

Jeg fik et relativt langt svar, hvoraf jeg kan genkende det meste i bemærkningerne til dette forslag, men jeg vil gerne citere det primære i svaret. Ministeren siger (smst., sp. 5879):

»Det er min opfattelse, at det dansk/svenske naturgassamarbejde ikke vil komme til at forkorte den periode på 20–25 år, i hvilken der med de foreliggende aftaler vil kunne leveres dansk naturgas til danske forbrugere, men tværtimod, når hensyn tages til det bre-

[Arentoft]

dere nordiske perspektiv, som samarbejdet indebærer, at der vil kunne blive tale om en udvidelse af naturgasforsyningen på længere sigt.«

Jeg er ganske uenig med ministeren i det svar; det er sådan en form for overbudspolitik. Her siger ministeren, at det ikke vil for korte perioden på 20–25 år, men der har hele tiden været tale om et sted mellem 15 og 20 år.

Men jeg vil også gerne ligesom et par andre ordførere høre ministerens kommentarer til, om aftalen fortsat vil stå ved magt, når man nu har sagt ja til a-kraften de næste 25 år i Sverige, og hvis ikke ministeren kan svare i dag, kan han måske svare under debatten om den forespørgsel, der er blevet anmeldt af CD, og som skal finde sted den 22. april.

Men kort og godt, fremskridtspartiet kan ikke gå ind for ratifikation af denne aftale imellem den danske og den svenske regering på naturgassamarbejdsområdet.

Kalnæs (SF):

Det kan socialistisk folkeparti til gengæld. SF er meget positivt indstillet over for den aftale, der er indgået mellem det svenske og det danske naturgasselskab. For det første lægger vi megen vægt på, at der her er en konkret begyndelse på et nordisk samarbejde inden for naturgasforsyningen. Der har været megen snak om det i mange år, og her har vi altså en konkret aftale. Selv om der er usikkerhed om, hvorvidt det nordiske samarbejde om energiforsyningen kan udbygges videre, synes vi, at netop det, at man her har fået en konkret aftale, giver håb om, at man kan få en sådan videre udbygning af energisamarbejdet på nordisk basis. Vi lægger meget stor vægt på, at man får et sådant samarbejde, både fordi vi anser nordisk samarbejde for at være meget vigtigt i al almindelighed, men også fordi det giver mulighed for en større forsyningssikkerhed, når vi kobles sammen med andre gasfelter end det danske, hvis det kan ske.

For det andet medvirker denne aftale til at udnytte det danske naturgasnet og den danske naturgas mere effektivt, og det må vi jo alle være interesseret i.

Vi kan derfor medvirke til en hurtig og positiv behandling af dette beslutningsfor-slag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg i hendes sted og på mit partis vegne tilsige, at vi kan støtte ratifikationen af denne aftale. Vi finder, at der er en række meget stærke økonomiske, energipolitiske og almenne hensyn, der taler for ratifikation af denne aftale.

Jeg vil også sige til ministeren, at det radikale venstre helt og fuldt deler håbet om og ønsket om, at denne aftale kan danne grundlag for et mere vidtgående nordisk samarbejde på energipolitikken i det hele taget, men selvfølgelig især vedrørende naturgas.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne betragter energiministerens gode initiativ som en start på et fællesnordisk energisamarbejde, der på et senere tidspunkt forhåbentlig også inkluderer Norge.

CD mener, at den svensk-danske naturgas-samarbejdsaftale tilgodeser begge parter interesser såvel forsyningsmæssigt som økonomisk. Derfor tilslutter CD sig en godkendelse af den pr. 29. februar 1980 indgåede aftale om naturgassamarbejde den svenske og danske regering imellem.

Poul H. Møller (KrF):

Der foreligger her en aftale af ret store dimensioner vedrørende vores energiforsyningssamarbejde med Sverige. Når der skal bygges en så kostbar ledning, der fra det sydlige Jylland skal føre naturgassen ud til hele vort land, bør en sådan ledning naturligvis udnyttes fuldt ud, og gennem denne aftale kan udnyttelsesgraden jo altså blive væsentlig højere, hvilket må hilses med stor tilfredshed. Samtidig kan det betyde en indtægt ved salg af overskudsgas til Sverige, ligesom denne aftale kan medvirke til en højere grad af forsyningssikkerhed for os.

Man kan måske nok forbavses over disse store gasmængder, der her er tale om, og det er vel et spørgsmål, om vore hidtidige gasfund i Nordsøen vil kunne sætte os i stand til at eksportere et eventuelt overskud af de

[Poul H. Møller]

ikke helt små mængder gas, der her er tale om, til Sverige. Men jeg går ud fra, at disse tal må være realistiske, når de er indeholdt i aftalen.

Kristeligt folkeparti håber, at dette nye nordiske samarbejde på energiforsyningsområdet kan blive til gavn for begge lande, og vi kan anbefale en ratifikation af den indgåede aftale.

Mølgaard (DR):

I anledning af dette ratifikationsforslag glæder det retsforbundet for det første, at der etableres et vist nordisk energipolitisk samarbejde med denne aftale med Sverige. Dernæst glæder det os, at der skabes en bedre forrentning af det danske naturgastransmissionsnet ved den bedre udnyttelse, man vil få af nettet. Det glæder os endvidere, at der måske herved lægges kimen til, at det danske naturgasnet får flere tilkoblingsmuligheder til forskellige forsyningskilder; ikke kun danske, men måske også norske, russiske, centraleuropæiske og afrikanske forsyningskilder får måske med denne aftale og en videre udbygning ad samme vej en skønne dag en værdi også for den danske forsyningsikkerhed.

Denne nationale interesse bør søges varetaget ihærdigt af regeringen og af D.O.N.G., og et lille skridt i den retning er vel nået hermed.

Der er tekniske og økonomiske spørgsmål, der står tilbage for en helhedsvurdering af forslaget, og de spørgsmål har en karakter, der gør det naturligt at gemme dem til udvalgsarbejdet. Blot her den antydning, at jeg finder, at der på teknisk plan bør etableres et snævert nordisk samarbejde om udarbejdelse af sikkerhedsforskrifter og andre tekniske specifikationer for at opnå den bedst mulige økonomisering med ressourcer af snart sagt alle hånde. Det håber jeg at kunne høre nærmere om planer om under udvalgsarbejdet. Jeg skal fuldt erkende, at det ikke direkte er sammenknyttet med ratifikationsspørgsmålet som sådant, men det er dog naturligt i anledning af ratifikationen også at skaffe sig en sikkerhed på dette område.

De forbehold, som det naturligvis må indbyde til, at man således har spørgsmål, der ønskes besvaret under udvalgsarbejdet inden en endelig stillingtagen, skal imidlertid ikke fordunkle vor principielle velvilje som ud-

gangspunkt over for ratifikation af den dansk-svenske naturgasaftale.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil først gerne takke for den meget positive modtagelse, som er blevet givet forslaget.

I anledning af de spørgsmål, der er stillet af bl. a. hr. Arne Christiansen og fru Annelise Gotfredsen om bæredygtigheden af det, der er blevet tilkendegivet vedrørende det nordiske perspektiv i forbindelse med denne aftale, kan jeg sige, at der jo her er tale om en proces, som man, hvis man ønsker at stimulere den, må søge at stimulere med de midler og på de tidspunkter, der melder sig som mulige, og dette skridt, som nu er foretaget sammen med svenskerne, udgør et sådant tidspunkt og en sådan mulighed, og den er altså blevet brugt.

Hvad angår forsyningsikkerheden i forbindelse med en ilandføring i Jylland af den kommende meget store norske samlerørledning for naturgas, som ville kunne påbegynde leverancer i 1990 eller senere, er det en så stor beslutning for nordmændene, at det klart nok skal vurderes meget, meget omhyggeligt. Man skal i Norge tage stilling om et års tid fra nu af. Det vil dreje sig om en investering af størrelsesordenen 50 mia n.kr., ca. 30 mia n.kr. for selve søledningen og 20 mia n.kr. for platforme osv.

Det, som er blevet opnået i de ret intense forhandlinger, der har været ført her i vinter mellem nordmændene og os, er, at den norske regering sammen med os har udtrykt, at der skal foretages en fælles vurdering mellem det norske Statoil, det danske D.O.N.G. og det svenske Swedegas af modeller for ilandføring af denne norske naturgas, som vil kunne danne baggrund for et nordisk samarbejde i forbindelse med anvendelsen af den. Det er teknisk-økonomiske analyser, der dér bliver foretaget, men de foretages altså i fællesskab. Fra svensk og dansk side vil man være medbestemmende med hensyn til definering af, hvad det er, der skal undersøges osv. Vi har altså ikke med dette taget hul på nogen afgørelse, det bliver nordmændenes, men vi har sikret os – og det er det nye – at danske og svenske synspunkter tages med ind i tilrettelæggelsen af dette vurderings-

[Energiministeren]

grundlag, som nordmændene så selvfølgelig har ret til at tage stilling til.

Hr. Arne Christiansen har spurgt, om aftalen mellem D.O.N.G. og Swedegas præjudicerer aftaler mellem D.O.N.G. og de regionale selskaber her i landet. Det kan man kun sige der er tale om på den måde, at en række metodeproblemer er afgjort, i og med at man har givet aftalen denne udformning. Det er spørgsmål angående tekniske detaljer, definering af målemetoder og andre spørgsmål af den karakter, som man må regne med set fra D.O.N.G.s synspunkt vil være så godt som fastlagt, i og med at man har brugt denne metodik i forhold til aftalen. Men ellers kan man ikke sige, der er en forretningsmæssig præjudicering som sådan, og det må være det, der er det afgørende. Det beror stadig væk på prisforhandlingerne mellem D.O.N.G. og de regionale selskaber.

Endvidere spørger hr. Arne Christiansen, om der er andre aftaler end disse to. Det, der foreligger, er aftaler af rent teknisk karakter med detaljer, som ikke har egentlig betydning for indholdet som sådant.

Fru Annelise Gotfredsen spurgte, hvorfor man i det hele taget ønsker at sælge dansk gas. Dertil kan jeg sige, at det sådan set heller ikke er hovedsigtet. Hovedsigtet har været at skabe et samarbejde, som forbedrer rentabiliteten i vores anlæg, og som placerer os sådan, at vi ikke ligger i yderkanten af et samlet forsyningssystem. Men den gas, vi har fundet det forsvarligt at forhandle om salg af, er noget, der allerede for lang tid siden i planlægningen af hele projektet har været anset som det, vi ville kunne sælge i givet fald. Det er meget begrænsede mængder, og der er klart givet udtryk for, at det er mængder, der ligger ud over det, der har været påregnet i forbindelse med det danske projekt.

Så har hr. Poul H. Møller spurgt – og det vil jeg nævne i denne forbindelse – om der er gas nok i Nordsøen til dette. Det er min klare vurdering, at det er der rent faktisk. Jeg tror ikke, det er rette tid og sted at komme med spådomme og nærmere vurderinger, men med den baggrund, jeg har for at vurdere det, er jeg bestemt ikke nervøs på det punkt.

Men vi har alligevel – det vil jeg gerne bruge som karakteristik af tankegangen – anlagt en ikke bare forsigtig, men helt forsigtig vurdering af, hvad vi ville kunne love

svenskerne af gas til salg; det er klart. Ellers ville jeg have begivet mig ud på noget, som havde været særdeles problematisk, og det er der altså ikke tale om.

Så spørger hr. Mølgaard, om det ikke ville være en god idé at arbejde videre med hensyn til at lave fælles nordiske specifikationer på det tekniske område, sikkerhedsforskrifter osv. vedrørende gas, og det mener jeg faktisk i realiteten er en del af denne aftale, herunder også en del af det, som jeg nævnede i forbindelse med svaret til hr. Arne Christiansen om, hvorvidt der var andre aftaler end dette her. På det tekniske plan og med hensyn til sikkerhedsforskrifter for udformningen af systemerne osv. er man nødt til at få tingene til at passe sammen, og det er altså noget, man af gode grunde allerede er i gang med.

Med disse bemærkninger vil jeg endnu en gang takke for den velvillige modtagelse.

Arentoft (FP):

Det er i grunden ret fantastisk, men også symptomatisk for energiministerens samarbejde med energipolitisk udvalg, at vi her under debatten om ratifikation af denne aftale får en længere udredning om norsk gasledning, hvor der nævnes tal på 50 mia kr. osv., osv., men at man som medlem af energiudvalget ikke har fået noget som helst af det på tryk. Jeg kan huske, at den daværende handelsminister Erling Jensen for nogle år siden fortalte udvalget om, at man havde nogle forhåndsorienteringer osv. Men nu skal udvalgets medlemmer altså her under debatten opleve, at der pludselig kommer sådanne ting frem. Det synes jeg ikke giver løfte om noget godt samarbejde mellem energiministeren og udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

[Tredje næstformand]

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om mind- stebeholdninger af mineralolie og mineralolie- produkter.

(Lovforslag nr. L 176. Fremsat 14/3 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Hilden (S):

Nærværende lovforslag nr. L 176 om mindstebeholdninger af mineralolie og mine- ralolieprodukter er udtryk for, at vi har en snusfornuftig energiminister, der mener, at olie i tanken er god at gemme. I en olieurolig tid er det godt at være så velforberedt som muligt for at imødegå eventuelle olieforsy- ningsvanskeligheder.

I den hidtidige lovgivning fra 1972 – det vil sige før oliekrisen – findes der bestemmel- ser om, at lagringspligtige virksomheder in- den for 3 hovedgrupper: benzin, gas og die- sel samt fuelolie i særligt beskyttede lagre skal opretholde mindst 25 pct. af vedkom- mendes salg på hjemmemarkedet i det fore- gående kalenderår. Disse lagre er opbygget i løbet af 1970'erne.

Men takket være en målrettet indsats er vores olieforbrug nu faldende, hvilket ville bevirke fald i de her omtalte lagre. Men er det særlig hensigtsmæssigt? Næppe. Energi- ministeren foreslår derfor, at vi bevarer de lagre, vi har, på den aktuelle størrelse, sva- rende til 4 mill. råolieækvivalenter.

Fra socialdemokratiets side vil vi gerne opføre os lige så snusfornuftigt som energi- ministeren, og vi kan derfor tilsige en snabb og velvillig behandling af det foreliggende lovforslag i udvalget.

Arne Christiansen (V):

Dette forslag til ændring af loven om be- redskabslager er rimeligt og fornuftigt, og det kan venstre støtte.

Annelise Gotfredsen (KF):

Også det konservative folkeparti kan give tilslutning til lovforslaget.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet kan også gå ind for forslaget, men jeg vil lige komme frem med to ting. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke man med hensyn til lagrene kunne over- veje at opfordre f. eks. parcelhusejere og bo- ligselskaber, der har oliefyr, til at købe olie ind om sommeren, således at man udnytter den lagerkapacitet, der i virkeligheden fin- des. Jeg indrømmer, at der selvfølgelig kan være tale om et rentetab for nogle, men på den anden side kan det være en idé i forsy- ningssikringsøjemed.

Lad mig understrege, at jeg ikke mener, det skal være noget lovgivningsanliggende under nogen omstændighed, men måske en henstilling fra energiministeriet.

Et andet spørgsmål, jeg også lige vil tage op ved denne lejlighed, er, at vi ude på Prø- vestenen har et transitlager med en ret stor tankkapacitet. Der kan udenlandsk olie op- lagres, men kun med reeksport for øje; det kan ikke importeres til Danmark. Det er mig bekendt, at man i visse tilfælde har kunnet ansøge toldvæsenet om at få lov at indføre mindre partier og har fået tilladelse til det. Men jeg mener, at der for så vidt burde være en permanent tilladelse til, at denne olie kunne indføres i Danmark. Når den nu først er, om jeg så må sige, kommet til landet, bør den sådan set også komme forbrugerne til gode i en nødsituation. Derfor vil jeg spørge ministeren, om han kunne tænke sig at tage spørgsmålet op og eventuelt se på toldloven i den forbindelse.

Kalnæs (SF):

For SF er det væsentligt at sikre så stor uafhængighed som muligt af svigt i olieforsy- ningerne, og man kan jo sikre sig mod så- danne kortvarige svigt ved at have passende beredskabslagre. Vi synes, at den foreslåede ordning er udmærket, ved at man fastfryser størrelsen af beredskabslagrene på det nuvæ- rende niveau, så de ikke falder med faldende olieforbrug. Vi kan derfor støtte lovforslagets gennemførelse.

Niels Helveg Petersen (RV):